

[L. D. Rasmussen.]

mig at gøre i Anledning af de faldne Udtalelser. Der er for det første fra forskellig Side fremsat Ønsket om — og det er et Ønske, som jeg deler —, at vi maa kunne tilendebringe Forhandlingerne om Straffeloven saa hurtigt som muligt. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at vel er det et stort Spørgsmaal, og vel er det paatrængende at faa Forslaget hurtigt gennemført, men da der er Tale om en Overgang fra en forældet Straffelov til en ny, saa maa dette Lovforslag gøres til Genstand for en grundig Behandling, saaledes at vi ikke Dagen efter staar overfor Ting, som vi maa fortryde, at vi har sat ind i denne Lov; den maa være saadan, at den kan holde et Stykke Tid.

Og naar der fra en enkelt Side blev talt fagre Ord om at resignere, saa siger jeg: Ja, det er noget, som jeg kender af praktisk Erfaring, jeg har været med til i 20—30 Aar at maatte resignere baade paa det ene og det andet Omraade, hvor der var Tale om Forhandling; men vil man forlange Resignation fra min Side, maa man ogsaa fra anden Side vise Tilbøjelighed til det samme. Jeg har set, hvorledes Straffelovsforslaget af 1924 blev modtaget, og jeg har set, hvorledes der senere ved det nu foreliggende Forslag er blevet ændret i Forslaget af 1924, der indeholdt forskellige Principper, som jeg sætter Pris paa, saa fra anden Side resignerer man ikke. Nu ønsker man, at vi skal gøre det. Ja, lad os nu se, om det ved den senere fortsatte Behandling skulde vise sig, at Tilbøjeligheden er gensidig.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Elmquist, sagde, at den nuværende Straffelov virker alt for haardt, og dette, at den er haard og baade af den offentlige Mening og af de straffede betragtes som urimelig, er uheldigt for Loven; det er uheldigt, at de straffede som oftest føler sig som Martyrer. Jeg gaar ind paa Betragtningens Rigtighed, jeg synes, det er saa rigtigt sagt; men mon der ikke er enkelte Rudimenter, der er ført over fra den bestaaende Straffelov i det nye Lovforslag? Jeg skal kun nævne een Ting, Spørgsmaalet om Rapseribestemmelsen. Det ærede Medlem var selv enig med mig i, at der burde være en særlig Bestemmelse om Rapseri, men den er slettet i Forslaget. Det viser altsaa, at man i det foreliggende Lovforslag tager haardt

selv paa Bagateltyverier. Jeg haaber, at man vil arbejde for, at man ikke paa noget Punkt slæber noget, som man mener virker for haardt, med over i den nye Straffelov.

Med Hensyn til Dagsbodsystemet er Forholdet jo det, at et Flertal i Kommissionen har ønsket dette, og det blev optaget i Lovforslaget 1924, medens et Mindretals Mening i den Henseende ligger til Grund for det nu fremsatte Forslag. Da det System, vi har i Øjeblikket, i Virkeligheden ikke rationelt omrindes ved det foreliggende Lovforslag, da den foreslaede Ordning ikke vil virke, som den bør, og som vi ønsker, synes jeg, vi skal forlade det og gaa over til det nye Dagsbodsystem, som virker bedre. Det erkendes sikkert af alle, at det virker bedre. Det kan godt være, der er visse Vanskeligheder ved at gennemføre det, men Vanskelighederne er jo kun til for at overvindes.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa nogle Betragtninger over Nævningerne og udtalte, at man havde drøftet Spørgsmaalet i Midten af forrige Aarhundrede, og da maatte Forudsætningen være snævre Strafferammer. Men det er jo ikke givet, fordi man har drøftet dette Spørgsmaal for saa mange Aar siden, at Stillingen nu skulde være den samme. Ogsaa paa dette Omraade maa der vel kunne være Tale om en Udvikling, om en Ændring af Synet. Jeg ernær ved at tro, at Nævningerne netop nu vilde være mere tilfredsstillet, ved at der er de udvidede Strafferammer, end om der var snævre; thi det er min Opfattelse — det Indtryk har jeg faaet ved forskellige Lejligheder —, at Nævningerne har svaret deres Ikke skyldig, fordi de vidste, at hvis de sagde: Skyldig, var der Tale om f. Eks. 8 Aars Tugthus, mindre kunde Dommeren ikke give i Henhold til den bestaaende Lov. Naar det foreliggende Forslag gennemføres, vil den samme Forbrydelse blive straffet med fra 1 Aar, og jeg kan derfor tænke mig, at Nævningerne i et lignende Tilfælde vilde give Svaret: Skyldig, i Bevidstheden om, at Straffen, hvis der var særlig formildende Omstændigheder, vilde kunne gaa betydeligt ned.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte om, at de store Principper var ikke blevet drøftet af Ordførerne, og det er rigtigt. Jeg for min Del har ikke indladt mig paa de store Principper, fordi det forekommer mig,